

Crawl

Met die driehoekige plastic platen aan de handen kon Skubba zich al goed voortbewegen, maar ze aan de voeten bevestigen zou misschien wel handiger zijn!

Cartoon: Peter Bosteels.

Vandaag zou Skubba de zelfgemaakte zwemdriehoeken nogmaals testen, maar nu aan de voeten. 'Vinnen' had Fred ze genoemd. Vinnen, het woord klonk speciaal en zorgde er voor dat Skubba zich nog meer vis voelde. Hij had nu ook staartvinnen zoals de vissen. En omdat hij zich meer vis voelde, was hij overtuigd dat het hem deze keer zou lukken.

Hij stapte in de oude sandalen die aan de flippers vastgemaakt waren. Daarna deed hij ze goed dicht en controleerde nog een keertje om zeker te zijn dat ze aan zijn voeten zouden blijven. Hij schudde één voor één met zijn voeten. De vinnen vielen er niet af.

Daarna stapte hij naar de waterkant. Tja, het stappen op land was niet gemakkelijk. Hij waggelde als een eend en moest goed uitkijken waar hij zijn vinnen zette. Bijna had hij zijn duikbril ongewild in het water gekeild.

"Ik denk dat je beter achteruit loopt", zei Fred half lachend.

"Achteruit?", vroeg Skubba, want hij begreep niet waarom.

"Ik denk dat als je achteruit loopt, je minder last van de vinnen zal hebben. Dan mogen

ze ook over de grond slepen zonder dat je er over valt".

Als Fred dat dacht, dan vond Skubba dat hij het eens moest proberen. En het lukte wonderwel. Het achteruit wandelen ging vlotter. Alleen moest hij over zijn schouder naar achteren kijken om te zien waar hij liep.

Toen hij bij de waterrand aankwam, draaide hij zich weer om. Hij was niet van plan om achterwaarts in het water te gaan.

Voorzichtig stapte hij in het sop. Toen hij vond dat hij diep genoeg was, liet hij zich vallen. Hij had al geleerd om daarbij zijn bril vast te houden zodat die niet naar boven schoot. Hij keek even rond en vertrok. Tenminste, dat was toch zijn bedoeling. Hoewel hij zijn best deed, kwam hij amper vooruit.

Misschien lukte het beter als hij schoolslag zwom?

Oei, dat was moeilijk. Hij moest echt met zijn benen werken en toch kwam hij niet echt vooruit. Misschien dat Fred raad wist? "Je moet met je benen bewegen!", hoorde hij toen hij terug boven kwam.

"Dat doe ik", zei Skubba.

"Geen schoolslag, maar met je benen!".

"Dat heb ik gedaan, maar ik kwam niet vooruit", antwoordde Skubba.

"Ja, maar je plooi je knieën. Het is alsof je onder water wil fietsen".

"Wat moet ik dan doen?"

"Kan je crawl zwemmen?"

"Ja!".

"Probeer dat dan, maar plooi je benen niet".

Terug onder water. Skubba concentreerde zich op zijn benen en begon te zwemmen. Hei, het leek te lukken. Hoe harder hij trapt, hoe sneller hij vooruit ging.

Bang! Skubba stootte met zijn hoofd tegen een boomwortel in het water. Doordat hij naar zijn benen had gekeken, had hij de wortel niet gezien. Dom!

De pijn kon echter zijn vreugde niet verminderen. Eindelijk had hij, nee Fred en hij, uitgevonden hoe hij gemakkelijk en snel onder water kon zwemmen. Een paar vinnen en de juiste manier van bewegen. Hij voelde zich klaar voor het echte duiken.

Hier komt Skubba ... ! ■

PATRICK VAN HOESERLANDE